

dersen), at de ramme haardt. De ramme saa haardt, at kun de, som færdes ude paa Landet, ret kunne se dem. Vi have endnu kun faaet det første rammende Slag, vi have endnu ikke mærket Følgerne deraf. De ville først fremtræde i deres fulde Omfang den Dag, Sparekassen skulde likvidere. Saa var det først, at Slaget virkelig vilde mærkes. Men det vilde ikke mærkes af Landboerne alene, og ikke alene af Sparere eller Skyldnere, nej, det vilde tillige mærkes af Arbejdere, handlende og industridrivende. Vi have hørt de handlende i Provinsbyer klage over: at de have kunnet mærke siden hin 8de September, hvordan det, der da skete, ogsaa havde haft Indflydelse paa dem, og værre vilde det blive, naar nu Slagets egentlige Følger fulgte paa.

Der er talt om, at det særlig er de smaa Sparere, vi skulle hjælpe, saa de kunne blive fuldt dækkede. Jeg vilde være glad, hvis det kunde ordnes saaledes, men jeg kan ikke se nogen Maade, hvorpaa det kan lade sig gøre. Jeg kan nævne, at jeg har 5 Bøger, og jeg har Bøger med smaa Beløb, men jeg er dog ved det samlede Beløb en af de større Sparere. Det bliver ikke let at ordne Forholdet saadan, at vi træffe de virkelig smaa Sparere. Man har dernæst sagt om Garantitegningen, at den vilde man ikke anerkende. Det var nok stort, at den Garantium kunde rejses, men det var kun paa Papiret. Jeg er sikker paa, at alle, jeg kender, blandt dem, der have tegnet sig, ere villige til, hvis Katastrofen skulde indtræffe, hvad dog vel ikke vil ske med denne Sparekasse, at vise, at de have tegnet sig med den Bevidsthed, at de kom til at yde det, de have tegnet sig for. Jeg siger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), at det ærede Medlem skulde have været med paa de Møder, jeg rejste omkring til i de 5 Byer i Præstø Amt, Præstø, Vordingborg, Næstved, Fakse og Storehedinge, og se den Maade, Befolkningen tog Begivenheden paa. Man hørte ikke der nogen lægge Skylden over paa Bestyrelse eller Revisorer eller enkelte Personer, nej, de sagde alle: Hvad det gælder om er, at vi faa rejst Sparekassen igen. Jeg er sikker paa, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds vilde have faaet en Følelse af, at det var alvorligt ment, den Gang de Mænd tegnede sig. Det ærede Medlem skulde have overværet det Møde, hvor de 800 Tillidsmænd var samlede herinde, og set den Stemning, der var. Der var dog derimellem

Albertis argeste Modstandere, men man hørte ikke en Mislyd. For dem alle var Maalet at faa genrejst Bondestandens Sparekasse. Og jeg kan ikke andet end takke den høje Regering, fordi den har bidraget til at faa Traadene udredede og lagt et Grundlag, hvorpaa der kan være Haab om at faa Sparekassen rejst.

Der er ført Anker over, at den Sag kunde være greben hurtigere an, der er ført Anker over, at de Lovforslag kunde være affattede anderledes. Jeg siger, naar blot alle ville være medvirkende til at genrejse Bondestandens Sparekasse, kunne de Ændringer, der skulde foretages, ske i Udvalget, hvor alle Parter blive repræsenterede, og saa kunne de Herrer, hvis de have noget bedre, der indføre Ændringer til Sparekassens Genrejsning. Der er talt om, at 10 pCt. af Garantien skulle indbetales af hver Garant. Jeg er temmelig sikker paa, at maaske ikke en vil vride sig ved at indbetale de 10 pCt., som for de fleste kun vil udgøre 50 Kr., og som de faa deres Renter af. Paa det Punkt skulle vore Modstandere, hvis der findes nogen, ikke faa Fornøjelse af at drive en Kile ind. Jeg skal med Glæde betale de 10 pCt. af den Garantikapital, jeg har tegnet, og det er dog en af de største, for jeg har det sikre Haab, at faa vi først genrejst Sparekassen, vil det blive paa den Maade, at der ikke kan ske Bedragerier. Heller ikke frygter jeg for, at Indskyderne skulle tage deres Kapital ud, naar vi faa Sparekassen genrejst. Jeg er sikker paa, at alle ville mene, at den Sparekasse skal nok staa gennem Aarene, og sige: Der staa vore Penge dog sikrere end i de Banker, hvor man spekulerer med Pengene. Der er talt om Bankgarantien. Folk ude paa Landet kunne ikke forstaa, at der ikke var en knurrende Lyd, ikke en Mislyd, den Gang Bankerne skulde garanteres, men at alle gik med straks, mens der nu ikke kan være den samme Enighed om at rejse Bondestandens Sparekasse, naar hver Sparers Beløb skal nedskrives med 25 pCt. Dersom jeg havde set det, som jeg nu har faaet et lille Indblik i, kan jeg ikke nægte, at jeg kunde have ønsket, at Bankgarantien var kommen saaledes, at vi derved havde faaet opklaret den Svindel, Alberti har drevet, noget før; det kunde være, at Krakket da havde ramt mere end de to Banker, der den Gang stod for. Det kunde være, hvis der var kommet flere med i det, at Alberti da havde været afsløret. Vi havde da naaet een Ting, og det var, at Alberti ikke havde meldt sig